

תת"ע 1864/09/17 - מדינת ישראל נגד פישמן סמיון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1864-09-17 מדינת ישראל נ' פישמן סמיון
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

פישמן סמיון

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 25.8.17, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין אי ציות להוראת שוטר במדים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "קיבלתי דו"ח לא מפורט בו כלום. אני הייתי כנוסע ברכב, הנהג נעצר באמצע הכביש אמרו לו לעשות בדיקת אלכוהול, הנהג אמר שהוא בדק כבר 3 פעמים כי היו שם בערך 10 שוטרים. בגלל הסיבה שאמרתי, השוטר שעצר את הרכב במרכז הכביש אמר לנו לצאת מהרכב אם לא הוא עוצר אותנו, למרות שאני הייתי נוסע ברכב. אני יצאתי מהרכב. השוטר אמר שהנהג נשאר ליד הרכב ואני יעבור למדרכה. אמרתי שאין בעיה, רק ביקשתי שהוא יעצור את התנועה היא מסכנת את החיים שלי".

ביום 26.11.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו המתנדב רביע אברהם, עורך הדו"ח, שסומן ת/1 והשוטר אילן בליץ, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/2.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 25.8.17, בסמוך לשעה 01:30, היה הנאשם נוסע ברכב בו נהג עד ההגנה, עת נסעו בתל אביב, בשדרות רוקח, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעם מול בית הלוויות, נעצר הרכב לבדיקה במחסום שכרות.

עד תביעה מספר 2, הורה לנהג לצאת מן הרכב, לצורך בדיקה והנאשם יצא אף הוא מהרכב ונעמד על הכביש, מול כלי רכב נוסעים.

עד תביעה מספר 1, הורה לנאשם לחזור לרכב והוא סירב ולאחר מכן, הורה לו לעלות על המדרכה מספר פעמים והנאשם סירב לעשות כן. בשלב זה, החל העד ברישום הדו"ח בניידת והנאשם דפק על חלון הניידת והפריע לו בהמשך, פתח את דלת הניידת וירד שוב לכביש, כאשר עד תביעה 2 מורה לו כל פעם לעלות על המדרכה, כך ארבע פעמים נוספות.

עד תביעה 1 רשם מפי הנאשם את הדברים הבאים: "לא רוצה, אתה לא יכול להכריח אותי לעלות, איפה המדרכה פה".

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ועד ההגנה, הנהג, יגאל מורגן.

על פי גרסת הנאשם, הרכב נעצר במחסום והשוטרים הורו לכל יושביו לצאת מן הרכב ולא- יעצרו אותם. לאחר מכן, הורה לו השוטר לעבור לצד השני ולהמתין שם והנאשם ביקש ממנו כי עצור את התנועה, על מנת שיוכל לחצות מבלי לסכן את חייו. השוטר בתגובה, איים עליו שיעצור אותו אם לא יעבור והנאשם עבר. בהמשך, איים עליו השוטר כי אם לא ימסור את פרטיו ייעצר, אך לא הזדהה לבקשת הנאשם. כאשר רצה הנאשם לשאול מה קורה, השוטר התעלם ממנו והנאשם ניגש שוטר אחר, שאמר שהוא לא יכול לסייע ואז, ניגש הנאשם לניידת, דפק על הזכוכית וביקש לשאול משהו, אך לא נענה.

הנאשם נחקר והשיב כי השוטרים הורו לו לצאת מהרכב, כיוון שהנהג, לא ביצע נכון את הבדיקה ב"נשיפון", אף שכבר עבר אותה בהצלחה אצל שוטרים אחרים. הנאשם הכחיש כי הפריע לשוטרים בעבודתם וכאשר נשאל מדוע לא עלה על המדרכה, השיב כי היה מדובר במדרכה צרה עם סף וברזל מאחוריה והוא רצה לעבור בבטחה. הנאשם נשאל לגבי תגובתו לשוטר וטען כי השוטר כתב מה שרצה לכתוב.

עד ההגנה, העיד כי נהג ברכב, נבדק על ידי שתי שוטרות ב"נשיפון" ואז פנה אליו שוטר נוסף כדי לבדוק אותו והצטרף אליו שוטר שני שאמור כי הוא צריך לבצע עוד בדיקה ובשלב הזה, הקיפו את הרכב עוד שוטרים, כולל יס"מ, בצעקות על כך שאינו מסכים לבדיקה והעד השיב כי אינו מתנגד וכבר נבדק 3 פעמים, אך נאמר לו שייבדק גם 200 פעם, אם ידרש. בשלב זה, נאמר לו "צא מהאוטו" והוא והנאשם יצאו מהרכב ולאחר מכן, לא ראה מה קרה עם הנאשם.

בחקירה נגדית, טען העד כי השוטרים אמרו לשניהם לצאת מהרכב.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדי התביעה תיעדו באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. מ-ת/1 ו-ת/2 ומעדותם בבית המשפט, התרשמתי כי הנאשם ניסה לעורר פרובוקציה ולהפריע להליך הבדיקה של עד ההגנה בכל דרך אפשרית- ירד פעם אחר פעם אל הכביש, פנה לשוטרים, הפריע בהליך הבדיקה, עד שנרשם כנגדו הדו"ח שבנדון ובהמשך, הפריע

גם להליך רישום הדו"ח.

2. עדותם של עדי התביעה הייתה עניינית ועקבית ועשתה רושם אמין ומקצועי בבית המשפט.

3. גרסת הנאשם לפיה, לא ציית להוראת השוטר, כיוון שלא ידע היכן המדרכה ורצה שיעצרו את התנועה בכביש, עשתה רושם לא אמין וזאת בלשון המעטה. התרשמתי כי מדובר בגרסה דרמטית, מוגזמת, שאינה משקפת את שאירע בפועל. עד ההגנה, שהוסיף לתיאור גם "**שוטרים שהקיפו את הרכב בצעקות, יס"מ וכו'**" הוסיף נופך דרמטי משלו וגם עדותו, לא עשתה עלי רושם אמין. בנוסף, העד מסר כי לא הבחין במה שאירע עם הנאשם, מרגע שזה יצא מן הרכב ולכן, לא יכול היה לתמוך בגרסת הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים